

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Junii. In præceps datis corporibus, nullum sui arbitrium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.
Junius.
Tessera. 469
interim, ac dein Animæ meæ futurum est? Ergò, ait
Læva, (cui verè tunc mens erat læva) animam habes?
Vade, & imperium abdica : Illud, nempe, innuere
volebat, conscientiam, & dominationem non benè
inter se convenire. Ecce, quot malis nos objiciunt
hæc fluxa mundi bona, ut si illis frui velis, vel ut uti
possis, necessarium sit exiure omnem virtutem, ani-
mo proscribere pietatem, seponere Dei providen-
tiā, excutere omnem conscientiam, negligere ani-
mam. Denique non potes consequi illa fortunæ
bona, nisi cum maximo animi infortunio, fias malus.
Siergò sapimus, cavemus terrena sapere. Ideò esto
hoc, vice oraculi:

Dere terrena, non sit tibi plena crumenæ.

19. DIES JUNII.

In præcepis datis corporibus, nullum sui ar-
bitrium est, *Seneca de Ira l. 1. c. 7.*

Occasio I. NE priveris tuo, quo tibi suc-
curras, arbitrio, cave à præ-
cipito. Accinit enim Sene-
ca Tullius: (*a*) *Quis e precipitavit, susti-*
nere se, cum velit, non potest. Positus in peccandi
periculo, proximus es præcipitio. Quantum hoc
times, tantum illud cave. In potestate cujusque
est, occasione se offerre; at postquam illi se obtulit,
vix in ejus est potestate, culpam evitare. In mea est
potestate, prælrium inire; at in mea potestate non est,

Gg 3 potiri

potiri victoria. In mea potestate est, ingredi mare, sed non est in potestate, evitare periculum, declinare naufragium. Audi, ut sapias, Sapientem : (a) *Quasi à facie colubri, fuge peccata;* non tantum cavendum est, ne incurras morsum, sed conandum, ut fugias et iam tactum : imò non tantum fugiendum est à contactu, sed etiam à conspectu. Sicut fugiendum est à peccato, quasi à facie colubri : sic multò maxime à facie mulieris, quæ est peccandi, vel occasio, vel causa. Nullus enim tam est corpori noxius coluber, quæ in animæ mulier. Quis equus adeo elumbis, & nervis, qui viles equabus, non semel, atque iterum adhuc iniat ? Quis senex adeo effætus ; quis juvenis adeo pudicus, qui conspectis puellis, non semel suspirat ? In rebus voluntariis, virtute præstare aliquem posse, non nego : in naturalibus vero, suam quicunque imbecillitatem fateatur, necesse est. Non prius desinet te caro suis illecebris titillare, quam jacueris in sepulchro cadaver.

II. Nec quis sibi blandiatur propter ætatem, quia senex est; fænile vetus, difficulter flammarum concipit : sed si semel conceperit, difficilius extinguitur (b) *Quis ignorat senes illos, apud Danielē, duos illos sumigantes orci titiones,* Veneri autoratos, Asmodæi mali dæmonis emissarios, lenones sævæ libidinis capulares, silicernia impudorata, intempestivos amatores, impuri Cupidinis laternarios, curiolæ mulieris venustatis obtutu in scelus impulsos, funestigne haustos fuisse ? Itaque illi, qui ætatis beneficio, senectutis privilegio à Venereo amplexu alienissimi esse debuissent ; cum jam corporis voluptates, pol-

impt.

[a] Eccl. 21. 2. [b] Dan. 13. 12.

impetum violentum languescere, & desinere con-
sueverint, cum ardor sanguinis in adolescentia bul-
lentis defervescat in plurimum: in occasione pec-
candi, ad luxuriæ motus revocati sunt. Accuratus
ille intuis alieni vultus speciosa forma blandientis,
excitavit tenues scintillas, quæ in effætis membris
obruebantur, & tantum libidinis æstum invexit,
quantum miramur. Quis adhuc fidat ætati? quis
non diffidat suæ imbecillitati? ubi vel unus tantum
radius muliebris venustatis, in oculum curiosum ex-
ceptus, sic abripit, & infatuat, & transversum agit, &
Regia virtutum via deflectit, scelere infami, & in-
comparabili dedecore. De carne nascimur, in carne
vivimus, in carne morimur; cavendum, ne qui in
carne vivimus, carne vivimus, atque ita propter car-
nem, æternum moriamur. Itaque ad titillationem
crinis, quod attinet, neque juvenibus nimis fiden-
dum, quin & senibus timendum: sed tutissimum in-
utisque, ut peccatum effugiant, occasiones pec-
candi fugiant. Ideo, scilicet, Virgines Vestales in-
tra parietes inclusæ continentur, ut occasions, quæ
in compitis offeruntur, devitent. Non, ut stolidiores
amant leceſsum: sed, ut prudentiores fugiunt con-
greſſum.

III. Scite dicebat quidam , nolle se cum adversariis altercari, ne excederet modum : facilius enim, inquit, est , continere se à pugna , quàm in pugna. Eadem ratio monet vitandam occasionem crapulae : facilius enim est , continere se à mensa, quàm in mensa. Ita prouius est , animum continere à voluptatibus, quàm in voluptatibus. Facile est, non intrare in chorū tripudiantium ; sed ubi

intraveris, & tibi tripudiandum erit. (a) *Qui amat periculum, in illo peribit.* Periculum, dictum est à per-eundo, qui in eo quis facile perit: Ergo, si times perire, fuge periculum; quia in eo invenies, unde pereas. Iterum in verbo *Discrimen*, includitur *Crimen*; itaque fuge discrimen, & effugies crimen. Sic affinia sunt voce, hæc duo verba, occasio, & occasus; qui occasio peccati, sæpè est occasus peccatoris. At talus Philosophus, cùm Spartæ viveret, quæ à fluvio interfluente in duas partes dividitur, nunquam flumen voluit transire, dicens; terram productam fuisse hominibus, aërem volatilibus, aquam piscibus; cùm pices, & aves se in terram contulerint; & ego aquæ me immiscebo. Ne pereas in mari, evites pericula mari. Est vetus adagium: *Præstat esse pauperem in terra, quam divitem in mari.* Noli tuam virtutem periclitari in periculo. Est & illud ut vetustum, sic & venumatum proverbium: *Felicissimus tesserarum jactus est, eas non jacere.* Jacis aleam, quoties peccandi periculo exponis animam: sæpè dum talis jacitur alea, jacet anima. Nulli hic probroso est fuga, quia fugiendo acquiritur palma: si enim occasionem peccandi fugis, peccata fugas. Nimirum:

Hunc fugiendo fuga, quem fuga sola fugat.

20. DIES JUNII.

Maxima est factæ injuriæ poena, fecisse.
Seneca l. 3. de ira. c. 26.

(a) Ecol. 3. 27.

I. Nul-

(a) I.